

Tirfing

- 3 Fotografering och ljudupptagning ej tillåten.
Mobiltelefoner ska hållas avstängda. Välkomna!
- 5 Jag har nått mitt mål.
- 10 Jag har längtat så länge att komma till ön,
där min far mötte döden och lades i graven.
- 15 Här stupade också hans elva bröder.
De stupade alla.
- 20 Fienden hade svurit åt trollkraft sitt öde.
- 25 På haven har jag seglat till sunnan skär,
till gravarna tolv. Här stod blodiga striden.
- 30 Jag har kommit för att lysa den eviga
friden över min faders jordiska stoft.
- 35 Mitt sinne har hårdnat. Jag slutade gråta
under år av vildaste vikingaliv.
- 40 Barnets kärlek har i glömska förtvinat.
- 45 Men sakta min saknad i hjärtat hörs kalla.
- 50 Här ville jag sörja den störste av alla...
- 55 ...som stilla väntar i stenlagd grav.
- 60 Här kunde jag sjunga min egen klagan
och låta hans minne få leva i sagan...
- 65 ...och gråta, fast inga tårar jag har.
Begråta den hjälte, som var min far.
- 70 Nej, framåt till handling!
En vekling kan klaga!
- 75 En stridsman må hämnas med hårdaste mod.
Min sorg ska nu renas i rykande blod.
- 80 Då först är jag värdig att möta min fader.

85 Som sista av alla på sargad stam,
växer, högre än andras, mitt namn!

90 Långt ut över jorden mitt rykte går fram.

95 Ja, världen ska sjunga mitt namn.

100 Därför ska jag hämta det flammande svärd,
som dvärgar smidde en gång.

105 Det väntar i graven.

110 När svärdet jag äger, drar jag ut
att besegra en värld!

115 Då heter min vapenbror: ”Tirfing”!

120 Hitåt! Hitåt!

125 -Vad vill du min pojke?
-Min vän.

130 Jag är kommen som främling till ön
och nu vill jag kräva av dig ett besked.

135 Var lades Angantyr i jorden ned?
Vet du det?

140 Jag vet väl att skilja på gravarna här
och nog kan jag visa var Angantyr vilar.

145 Men akta dig noga!

150 För västerut ilar snart solgudens vagn,
att släcka sin glöd.

155 Men då, om du vandrar i nattsvarta mörkret
och kommer för nära dödens port...

160 Då ve dig! Ty innan dagen har ljusnat,
har natten dig tagit.

165 Och dödsriket dig slukat!

170 Kom yngling, det hastar!

175 Min vän, du är gammal vorden.

180 Glömskan har spunnit sitt nät
över minnets fullskrivna blad.

185 Har du glömt, hur ungdomen eggas av hinder?

190 Låt räddhågan fara och skynda att svara.
Öppna din mun, medan andan du har.

195 Men hör då, yngling. Ej vackrare stridsman
jag såg, så härlig i ungdomens vår.

200 Men trotsar du gudarna, så går du
mot farlig, osynlig fiendes lömska snaror.

205 Runt gravarna vimlar otaliga flockar
med ylande vargar och gaster och troll.

210 Lockeldar flammar i ringar. På tjutande
vingar de vill dig dräpa i ditt övermod...

215 ...om inte du lyssnar på min varning.

220 Så skynda att svara! Se solguden släcker
sin glöd där i brinnande purpurhav.

225 Sen kan du få löpa.

230 Där borta är graven!

235 Må du förskonas från Nivelhems död!

240 Vakna, o fader!

245 Flög nu din vålnad hit
från de mörka skuggornas hem!

250 Hervor har kommit hit för att hämta

skimrande dvärgsmidda Sköldungasvärd!

- 255 Angantyr! Fader! Svärdet, som du gömmer
hos dig i graven, kräver jag i arv!
- 260 Hör mig! Med kraft från magiska runor
Hervor besvär dig!
- 265 Fader, vak upp!
- 270 Hervor! Min dotter!
- 275 Drag dina färde. Lämna i graven
brinnande svärd.
- 280 Eviga domen måste du lyda!
- 285 Korad till kvinna, kvinna förbliv!
- 290 Sluta din klagolåt där i graven.
Hervor, din dotter, hinder ej tål.
- 295 Ge mig nu genast, vad jag har önskat,
eller mot graven brukar jag våld!
- 300 Hervor, hur fåfängt försöker du hota,
fåfängt sarga stenlagd sal.
- 305 Akta dig noga, att trotsa de orden.
Kände du faran, tröt nog ditt mod.
- 310 Söner av Mimer slagsvärdet smidde.
Där göts i svärdet osläckbar glöd.
- 315 Troll ristade tecknen:
- 320 ”Ty kräver Tirfing, var gång han blottas,
banesårs blod!”
- 325 Fegt du försöker skrämman den djärve.
Aldrig din dotter fattades mod.
- 330 Purpurröd saft aldrig ska fattas,
sänker jag eggen gärna i blod.
- 335 Ve dig, du hånar de varnande orden!

340 Hjärtkvalens gudar hörde dig nu!

345 Jublet ska dränkas i Helrikets jämmer.

350 Ond, bråd död ska bädda din grav!

355 Må du drabbas i djupet! Graven må skändas!
Kastas i stupet, evigt i lågor du brinner!

360 Göm ej längre flammande svärd!

365 Ske då din vilja.

370 Segersäll ska du svinga, fast kvinna,
Sköldungarnas svärd.

375 Stark må du vara, att mätta
tveeggade Tirfings törst efter blod.

380 Först må, vid själens sällhet,
du svära...

385 ...att ej för någon nämna ditt namn.

390 Att aldrig visa, att du är kvinna.

395 Dölj in i döden vem du är.

400 Sviker du, Tirfings trollkraft
dig tvingar genast, att lämna din gåva igen.

405 Sedan ett hav av tårar dig dödar.

410 Fader, vid själens sällhet, jag svär!

415 Min! Min!

420 Min är du, Tirfing!

425 Jag, Hervor, dig äger!

430 Jublande håller jag dig i min famn!

435 Du, gudafödde, gör mig till gudars like!

440 Vem kan väl betvinga min invigda arm?
Du för mig till segrar i världen!

445 Hell, dråplige!

450 Min är du vorden!
Du, som ej äger din like på jorden!

455 Renad i bottenlös visdomsbrunn,
och smidd vid heliga lågor...

460 ...lägg nu vishetens mäktiga ord i min mun.

465 Lär mig svara på dunklaste gåtor.

470 Du, som ej äger din like på jorden...

475 ...din, din, din är jag vorden!

480 Löp spole, löp utan rast eller ro,
du tanken dock aldrig kan följa.

485 Den slår till fjärran kuster en bro
över glittrande, skummande bölja.

490 Till sagornas land, långt i sunnan våg,
den vackraste man har ställt färden.

495 Ack, vändes till mig hans stolta håg
och finge jag följa hans segertåg...

500 ...jag for till slutet av världen!

505 Löp spole, löp utan rast eller ro.

- Väl löper du snabbt som hinden!
- 510 Men irrande tankarna, du kan mig tro,
långt snabbare ilar än vinden.
- 515 Ack, längtar du aldrig från stridens larm,
från färderna långa och många...
- 520 ...att vila ditt huvud vid älskande barm?
- 525 Ska aldrig en kärlek, mäktig och varm,
min dråplige kämpe fånga?
- 530 Löp spole, löp utan ro eller rast.
Utan rast eller ro må du ila.
- 535 Om tanken du når, så håll honom fast!
Sen kan vi båda vila.
- 540 -Hör på, gamle vän, är allt färdigt?
-Ja väl!
- 545 Stränge herrn ska ej få skäl till klander.
Jag har ordnat med allt, som herrn befallt.
- 550 Av mjöd har det bryggts ett bottenlöst kar,
i skogen finns knappt några harar kvar.
- 555 Och känner du herre det ljuvliga oset
av skinkan, som bäddats i äppelmoset?
- 560 -Det vattnas i mun då.
-Tvenne bloss du måste vid högsätet fästa.
- 565 Av dryckeshornen, det guldprydda bästa
du sätter framför hedersplatsen.
- 570 Sådär.
På golvet lägger du isbjörnsfällan.
- 575 Du ska fylla kungshornen till rand,
med pärlande saften från frankernas land.
- 580 -Det mjödet, som bryggdes för gudar!
-Nu tror jag allt är som sig bör. Du kan gå.
- 585 Lillsyster Gullväg!
- 587 Jag kommer!

590 -Vad ville du?
-Jag ville komma till dig och berätta en nyhet.

595 Nej, se hur hon väntar
och nyfiket undrar hon.

600 -Önskar du vänta med nyheten ännu en stund?
-Du dummer, snälla, du kan väl berätta!

605 Skynda dig, säg! Jag är idel öra!

610 -Nej, först ska du gissa.
-Vad kan det väl vara?

615 Kanske följa med och på gästabud fara?

620 -Får jag ditt snövita sto, med gyllene skor?
-Åh nej!

625 -På björnjakten får jag bli med?
-Din toka!

630 Fy, Vidar, att du kan vara så led!
Nu vill jag aldrig nyheten veta!

635 -Det kommer en gäst. Vad kan han heta?
-En gäst? Var det allt?

640 En gillesgäst bara?
Så kan du då gärna på namnet spara.

645 -Han heter...
-Det bryr jag mig inte om.

650 Seså, allra vänaste lillsyster, kom.

655 Skynda dig nu att förtreten svälja,
så ska jag i gengäld en saga förtälja.

660 Det var en jungfru, så ung och så glad,
med ett hjärta så gott som guld.

665 Av friare fick hon en hel lång rad,
allt för sitt guldhjärtas skull.

670 Men jungfrun sa: ”Nej, för hi och för hej!

Mitt gyllene hjärta det får ni ej!"

675 Det var en skön jungfru, hon gick sig
åt strand. Där miste hon hjärtat av guld.

680 Som solen det blänkte på vitan sand,
men jungfrun sa sorgfull:

685 "Jag hjärtlös går, för dag och för år,
och aldrig mitt gullhjärta åter jag får."

690 -Så kom där en främmande kämpe.
-Var tyst!

695 -Han hittade hjärtat av guld. Han gömde...
-Tyst, Vidar!

700 -Sen först han det kysst...
-Av upptåg du ständigt är full!

705 Sen spår jag en ting, för dudeliding,
i byte mot hjärtat får jungfrun en ring!

710 Nej, Vidar, måste du retas nu!

715 -Intet mer?
-Här har du ditt straff.

720 -Säg, vill du ha fler?
-Nu känner jag åter min Gullväg igen.

725 -Men nyheten?
-Är att min käraste vän...

730 -Du talade nyss om en gäst?
-Än sen? Om gästen och vännen var en?

735 Jag fattar ej.
Vännen du mest håller av...

740 ...han flackar ju kring på villande hav.

742 Nej, kan det vara...?

745 Nej, du må ta mig ur min ångest!
Vem kommer?

750 Hervardur!

755 Vad har jag gjort, säg lilla syster?
Inte visste jag, att det var så illa.

760 Ja, hängas skulle jag, kastas för vargar!

765 Ömtåligt jungfrusinne klumpigt jag sårar
med tanklösa ord. Jag, en usling!

770 Men vänta, här står jag och bannar mig själv
som en tokig, och du gråter ej mer?

775 Nej, jag jublar och skrattar i tårar.

780 Och vet ej om rätt jag dig fattar.

785 Han är då den mannen, som lillsyster fann?

790 Den underbare?
Visst är det han!

795 -Och honom håller du kär?
-Så, som ingen! Men, Vidar...

800 ...hur tror du det går med ringen?

805 Jag vet ej.

810 Just som jag själv, han illa fördrager
var kvinna, vare sig ful eller fager.

815 Allt kärlekspjäsk är han till avsky led åt.

820 När sist han var här, såg du ut som ett barn.
Men du har vuxit uppåt och klädnaden neråt.

825 Nu är du en jungfru!

830 Lägg ut dina garn!
Kärleksgudinnan, hon hjälper dig gärna.

835 Ack, kände jag inte sådan oro, bara.

840 Men kära, här glömmer jag gäster och gille.
Jag hann ju inte berätta ens till hälften!

845 Men Gullväg, ta dig i akt!
Du får bruk av din fyndiga tankes makt.

850 Som gåtosägerska är du vida berömd
och oövervinnerlig, obesegrad.

855 Det roar vår fader, med stolthet att visa.

860 Han därför har kungjort ett kungligt vad.

865 ”Den som har plats vid kungliga bordet,
och har på alla Gullvägs gåtor rätta svar...”

870 ”...han henne som trolovad genast vinner.”

875 Så obetänksamt lovade drotten,
vår far.

880 Jag, rådvill, tanketrög,
kan dig blott förbereda, ej hjälpa.

885 Var du lugn, jag har ju alltid vunnit!
(Men, tänk om Hervardur...)

890 Du har rätt!

895 Nu är det högan tid för lillasyster min,
att rusta sig till strid.

900 Så... Hervardur och Gullväg.
Ja, ja.

905 Så må det ske.
Han ska väl bjuda upp till bröllopsdansen.

910 Och varför gör den tanken
så utsägligt ont?

915 De får varann.

920 Men jag, jag mister båda!

925 Nej, jag kan ej!
Hervardur är min, ty han mig älskar!

930 Han mig älskar!

935 Vår vänskap har en dörr.

940 Den dörren leder ut
till nya kärleksrika länder.

945 Och vändes till mig hans stolta håg,
och finge jag följa hans segertåg...

950 ...jag for till slutet av världen!

955 Och Gullväg! Ska jag dig, utan förskoning,
ditt unga ljusa kärlekshopp förmena?

960 Han är som jag, vet ej vad älska är.

965 Han har väl aldrig famnat någon kvinna.

970 Men kanske kärlek smittsam är?
Vid hennes heta låga ska han brinna?

975 Och jag...?

980 Fördömda avundsmara!
Nu har du fångat in mig i din snara!

985 Jag kan ej värja mig.

990 Och jag blir aldrig fri,
förrän till dödens rike jag ska fara.

995 Släpp mig och låt mig andas fritt!

1000 Jag rasar, som av galna hundars bett,
då du din rovtand hugger i min strupe.

1005 Jag kvävs!

1010 Var välkommen,
min vän, var välkommen hit!

1015 Tack broder!
Jag vet, att du av hjärtat det menar.

1020 Jag ber er komma.

1025 Vänskap! Vänskap!

1030 Är det den gården
mitt arma hjärta har hungrat till?

1035 Om det är vänskap, när en, blott en,
en endaste har trängt sig in i ens sinne...

1040 ...i anden, i blodet, i tanken, som sen
ej avspisas varken med lock eller tvång?

1045 Och är det vänskap, som härsklystet leder
var annan känsla med järnstark hand...

1050 ...som sparkar åt sidan ära och heder,
binder viljan med oslitbart band?

1055 Då är vad jag känner för Vidar:
vänskap!

1060 Se till att man lämnar mig helt i fred,
tills de övriga gästerna anlant.

1065 Du sade?

1070 Att här är gudagott att vara
tillsammans med dig.

1075 Och är det som förr,
så gläntar vi gärna på minnenas dörr.

1080 Minns du...

1085 ...när vi första året drog ut
på det vida hav?

1090 Det var sjudande vår

- och isarna låg, som med öppna sår.
- 1095 De såren lekande vindar smekte.
- 1100 -Med sång och jubel vi drog åstad!
-Tre väldiga frustande drakar i rad!
- 1105 -En våg slog in, ett drakhuvud lossnade!
-Ett jättereiv den andra draken krossade!
- 1110 Där simmade vi genom vågorna ute på djupet.
- 1115 Men tredje draken vi styrde med nordliga
stormar långt ner i söder...
- 1120 ...till blåmännens länder, så dignande rika.
Och blåmännen bjöd vi på vikingakrig.
- 1125 Vi fick dem att löpa. Hej, det gick undan.
Och mängder av blåmän från klipporna föll.
- 1130 Av den leken bär jag till minne ett ärr...
- 1135 ...som skvallrar, att djupaste sår går att bota,
när det vårdas av vännens läkande hand.
- 1140 Och draken vände sitt huvud mot norden.
Vi striderna sökte, vi två alltid vann dem.
- 1145 Var bytet än fanns, vi två alltid fann det!
- 1150 Vad rikedomar vi tog på färden.
- 1155 Broder, jag önskar den tiden åter.
- 1160 Du Hervardur, önskar den tiden åter?
Du saknar de flydda dagarnas lek?
- 1165 Du, som ej tvingats den leken försaka,
ej striden du saknar, men kanske din vän.
- 1170 Så underbara är orden ”min vän”!
- 1175 För mig var du alltid den enda i världen,

som...

- 1180 Vi var ju så unga, knappt gryende män.
- 1185 Nu styr jag vårt rike.
- 1190 Det har gått några år, men dagen idag
går i gårdagens spår.
- 1195 Och veckan blir månad och månaden år.
- 1200 När jag senast såg dig här...
- 1205 ...som nu var det kallt.
- 1210 Och drivisen lade sin boja kring skeppen.
- 1215 Av ryktbarhetens glans
lyste din vackra gestalt.
- 1220 Men inte ett skäggfjun
på finhylta läppen.
- 1225 Din rodnande kind.
- 1230 Din panna av snö.
- 1235 Och din svällande mun skulle pryda en mö.
- 1240 De lockar till kyssar.
- 1245 Du får mig gäcka. En annan
den här skulle nacken knäcka.
- 1250 Den första gästen har redan kommit.
- 1255 -Jag måste lämna dig en stund. Du stannar?
-Ja, jag väntar.
- 1260 Jag kände mig alltid hemma här.

1265 Jag är kvinna och han är man.

1270 Vi håller ej av, men vi älskar varann.

1275 Var är min triumf och var är nu min seger?

1280 Jag är ju slagen, besegrad i grund!

1285 Se mig! Tagen fånge i bojorna!

1290 Fast ändå jublar mitt hjärta
i sin sällaste stund.

1295 Jag har dig så kär.
Ja, så kär som dig, ingen!

1300 Även du lider kärlekens bittra kval.

1305 Du anar, i oförstådd ångest och smärta...

1310 ...att du aldrig dess orsak får se.

1315 Väl, fader, jag trotsade blint din varning:
”Korad till kvinna, kvinna förbliv!”

1320 Hur grymt du mig tvingade svära den eden.

1325 Du, fader, har vållat två skövlade liv.

1330 Farväl då, min kärlek!

1335 I natt sista gången
hörs hjärtats jublande sång.

1340 Men till brudgum väljer jag svärdet,
jag väljer min Tirfing.

1345 Kom Tirfing!

Så sjung nu vår bröllopssång!

- 1350 O flammande vapenbror,
din brud ska jag vara...
- 1355 ...tills väntande graven vi hinner en gång.
- 1360 Min Vidar, dig tidens försonande flöde...
- 1365 ...ska sjunga sin läkande skaldesång.
- 1370 I höga gudars namn jag hälsar er alla.
- 1375 Hell store furste, dig,
och hell din sköna dotter.
- 1380 I höga gudars skydd
vi er anbefaller.
- 1385 Härligt!
- 1390 Fyll bägaren och drick mjödet, det jäsande,
fräsande, frejdande vikingars skick!
- 1395 Drick de porlande, blänkande pärlorna,
stänkande sällhet i sinne och blick!
- 1400 Fyll bägaren och drick mjödet, det jäsande,
fräsande, frejdande vikingars skick!
- 1405 Drick de porlande, blänkande pärlorna,
stänkande sällhet i sinne och blick!
- 1410 Fyll på och drick mer av gnistrande,
tankeförbistrande saften som glädjerus ger!
- 1415 Se, den häver sig bubblande, lyftande
grubblande hugen. Fyll på och drick mer!
- 1420 Drick ur utan frist! Oron dränk i skummet,
förlömmande tiden! Drick ur först och sist!
- 1425 Hell drycken bevingande, stoftet betvingande!
Drick tills sansen du mist!
- 1440 Vänsälle härskare, dig till behag...

- 1445 ...vill jag dikta och sjunga.
- 1450 Sjunga i fröjd till ljusan dag...
- 1455 ...toner i rymden slunga.
- 1460 Slå de sviktande strängar,
som låna följe åt tonernas vingade hord.
- 1465 Sagodiktande tankar, som trånar,
målar i konstrikt flätade ord.
- 1470 Satt då, med öga och sinne i brand,
kämpar av svärd och dryckjom.
- 1475 Vid löftesbägaren, bräddad till rand,
eder svors i många stycken.
- 1480 Eggad av skrällande röster,
nu ljungar Järn-Gjukes:
- 1485 ”Hör! Det smycke som på Fröjas svällande barm
sig gungar, min fästmö i brudgård ska få.”
- 1490 Sagt! På den vrenskande hingstens rygg
stormar han ut i natten...
- 1495 ...oförvägen och segertrygg,
hän över land och vatten.
- 1500 Hälar klämmande blodsprängda flanker,
tvingar till språng över virvlande ström...
- 1505 ...över skrämmande brådbranta bankar.
Fradgan yr vit kring betsel och töm.
- 1510 Ptroo! Fjättrad av Järn-Gjukes hand
stelnar språnget vid stupet...
- 1515 ...en handsbredd från jordskivans rand.
Gjukes ser ned i djupet.
- 1520 Segerskriande av han sig svingar.
Hejsan! Tar sats...
- 1525 ...och i månvnagnens bana

- ned han hiande tumlar i ringar...
- 1530 ...tills han hakar sig fast i Rimfaxes man.
- 1535 Upp genom rymden i svindlande hast,
in under Bifrosts brygga.
- 1540 Gjuke, medelst ett våldsamt kast,
svingar sig upp, kan ej rygga.
- 1545 När i flängande fart ett lodjurspar,
fattar svansarna! Hej, blot för bot!
- 1550 Förbi strängande enhärjars hopar
vräks han ner för gudinnans fot.
- 1555 Så föll han,
bländad av det sälla rikets sken.
- 1560 Ur mörkret hör han de orden,
från en stämman saligt ren:
- 1565 ”Hell dig, träl från jorden!”
- 1570 ”Fröja, låtande nåd gå före rätt,
skänker dig söljan till trolovad brud.”
- 1575 ”Må hon ståttande, löftesrik för ätten,
bära den stolt på sin bröllopsskrud.”
- 1580 När Gjuke återfår sansen och syn,
har han lämnat gudalanden.
- 1585 Står helbrägd hemma mitt i byn
med söljans sol i handen.
- 1590 Jublet hämmande. Blickarna irrar.
- 1595 Ingen, nej, ingen av alla från förr!
- 1600 Idel främmande nyfiket stirrar.
- 1605 Ondvarslad öppnar han kärestans dörr.
- 1610 Skräcksyn från Hel!

- 1615 Bruden, nyss i sin vår,
är nu en sekel års kärring!
- 1620 Stelnad i vanvett Gjuke står...
- 1625 ...hållande högt sin föräring.
- 1630 Gudastormaren hade glömt, att hos Fröja...
- 1635 ...livslängden flyktar
likt kvällshunnen dag.
- 1640 Skrävlande gormaren
djupt fick sig böja.
- 1645 Högmodet dräptes av Topes slag.
- 1650 Nu Gullväg, är stunden inne för dig,
innan dryckerna hunnit sprida sin dimma.
- 1655 Kungar, jag inbjuder nu till en lek,
att tävla i tankarnas kamp, man mot man.
- 1660 Min skönaste klenod
ska vara priset för segern.
- 1665 Mer värd än guld!
Gullvägs värde den äger.
- 1670 Så lyssna nu noga hur gåtorna lyder.
- 1675 Maka som glömmer, likt otrogen slinka,
att ägna åt hemmet sin omsorg och vård.
- 1680 Moder som gömmer, med styvmoders hjärta,
ofödda barnet i grannarnas gård.
- 1685 Ni tyder mig den gåtan, kloka herrar!
- 1690 En slinka... Jo, nog vet man...
Jag hade en trälinna...
- 1695 Hade du det? En loppa?

1700 -Hur går det, finner du svaret, Hervardur?
-Jo visst!

1705 -Nåväl, ni båda?
-En blyklump vill mitt stackars huvud plåga.

1710 -Men kan det inte vara...
-Jo minsann!

1715 -Jag gissar på en gök!
-Nu lösningen du fann.

1720 -En gök? Ja visst, det var klart som dagen!
-Harald, efter endast en är du redan slagen!

1725 Nu återstår tre, att tävla om den skatt,
som jag till pris till segraren har satt!

1730 Tjänare är han och purpurklädd går han.

1735 Scharlakanshimmel
och scharlakansmark.

1740 Han kommer med älskog, kommer med ofred.
Än söt som honung, än bitter och stark.

1745 Ni tyder mig den gåtan, kloka herrar!

1750 Vad svarar ni?
Ni sitter där som slagna hjältar.

1755 Nå, slagna är vi icke, men sårade en smula.

1760 Nu är jag död. Jag går ur leken.
Se här min hand och lycka till!

1765 Så nesligt. Jag är ju också slagen.

1770 -Vad säger Hervardur?
-Att jag har funnit svaret.

1775 Det lyder: tungan!

1780 Hell!

- 1785 Du har segrat än en gång.
- 1790 Men tro mig, Hervardur,
den fröjden blir ej lång.
- 1795 En gåta återstår.
Ensam du är om den.
- 1800 Till seger eller undergång. Låt gå!
- 1805 Tvenne tillhopa, väldiga båda.
Samfällt tre ögon, en hjälm och en lans.
- 1810 Två till att ropa, en blott att råda.
Ett tiotal fötter, men endast en svans.
- 1815 Ni tyder mig den gåtan, klokaste bland män.
- 1820 -Nej vänta, inte än. Kan vi få höra den igen?
-Ja, gärna det.
- 1825 Tvenne tillhopa, väldiga båda.
Samfällt tre ögon, en hjälm och en lans.
- 1830 Två till att ropa, en blott att råda.
Ett tiotal fötter, men endast en svans.
- 1835 Det är enögde Oden,
på åttafotade Sleipner!
- 1840 Hell! Hjaltehög Hervardur,
klokaste bland män! Hell!
- 1845 Min skönaste klenod,
mer värd än guld och land...
- 1850 ...jag ger dig, Hervardur,
i Gullvägs hand.
- 1855 Den vårda ömt och trofast,
den älska högst av allt!
- 1860 Trolovade ni är inför...
- 1865 Vad, denna fruktansvärda skymf, min son?

1870 Ett skäl, min son, att blod ej må flyta!

1875 Nu ska du tala!
Har du blivit döv och stum?

1880 Jag vet ej... Kan ej...

1885 Kan ej?

1890 -Skälen tycks tryta!
-Vidar!

1895 Som skabbigt svin du borde slaktas,
som pestbesmittat as, ditt lik föraktas.

1900 Du usle niding, är du feg tillika?

1905 Och törs ej, skändare, avtvå skymfen
i en ärlig tvekamp?

1910 -Vidar!
-Tvi dig!

1915 -Hämnd! Hans hjärteblod!
-Nu ska han dö!

1920 -Hämnd! Hans hjärteblod!
-Stick honom ner!

1925 Till hämnd!

1930 I kraften av min makt,
som drottens dotter...

1935 ...jag bjuder er tystnad!

1940 Hämnd! Vi skymfen hämnar!
Vi vill se hans hjärteblod!

1945 Ni tiger, hör mitt ord!

1950 Ej dråpet hämnas skall med mord.

- 1955 Se Hervardur!
- 1960 Nu, under ångerns gisselslag,
han vrider sig i jämmer.
- 1965 Ånger är blott ord.
Han dräpas skall, som själv han dräpte!
- 1970 Blod för blod!
- 1975 Ni rasar! Om så blodet väller i en flod,
kan inte skymfen tvagas ren däri.
- 1980 -Du är kvinna blott och vet ej hederns bud.
-Hämnd! Hämnd för skymf!
- 1985 Död för hans brott! Hämnd! Hämnd!
- 1990 Tillbaka alla, om ni mänskliga känslor har!
- 1995 Eller, jag svär, ni bäddar en syskonbädd
i graven!
- 2000 Nå, lyssna alla.
- 2005 Jag Hervardur höll kär!
- 2010 Han var mitt liv, mitt hopp,
mitt allt på jorden.
- 2015 Min Hervardur!
Ligger här dödsdömd, slagen!
- 2020 Men denne kan ej, får ej dräpas här!
- 2025 Förvisst, jag er rättvis hämnd ej vill förmena
men tackar att ni hämndbegäret släckte.
- 2030 Jag lyser honom fredlös,
i min faders namn.
- 2035 Fredlös allt från första morgonväkten.

2040 I ärlig kamp må han falla,
det ska hans blodsskuld rena.

2045 Min tillgift har han.

2050 Gå bort och lämna oss allena.

2055 Dig sansa, Hervardur.

2060 Jag, Gullvæg, är det.

2065 -Gullvæg, är du här?
-Du måste fly!

2070 Flyr du väl dina öden?

2075 Om din själ är var mans niding...

2080 ...kan du fly så långt, att du ej nås
av straffet, som är döden?

2085 Den död, som för till evig jämmer!

2090 Hör mig, ty i Vidars namn jag ber.
Du var hans bäste vän!

2095 Hans vän!

2100 Nej, nej, säg inte vänner.

2105 Det var en lögn, ett svek,
ty det var lånta kläder.

2110 Du, Gullvæg, du ska veta hela sanningen.

2115 Den ska stå skriven så,
på min egen gravsten.

2120 Du minns Angantyr, den siste av sin ätt?

2125 Sonlös dog han
och det var en oförrätt av ödet.

2130 Hans lilla dotter oförtjänt blev hatad
och utstött som en främling blev hon ratad.

2135 Och faderns dvärgasmidda svärd,
hans brinnande klenod...

2140 ...ett gudasvärd, av makterna välsignat
med en evig törst...

2145 ...att i sin ägares hand uti striden
dricka fiendernas blod...

2150 ...det jordades med Angantyr.

2155 Men dottern Hervor växte grann,
fick ynglingagestalt och mod.

2160 En kvinna, som blev man.

2165 Förblindad av sin lusta
efter hjältedåd och strid...

2170 ...hon stormade sin faders grav
med onskans trolldomsord.

2175 Han varnade...

2180 ...men hon, för att sonens arvslott vinna,
för livet avsvor sig sin rätt att vara kvinna!

2185 Fick övermänsklig makt och gudarykte.

2190 Var högst och främst varthelst hon drog...

2195 ...tills hämndens timma slog.

2200 Och fröjd i gränslös jämmer lyckte.

2205 I manlig klädnad doldes kvinnans hjärtelag.

2210 Det krävde ut sin rätt.

2215 Så blev kvinnans kärlek i sinnlig lust
besvarad av hennes vän.

2220 Men Vidar visste ej i döden än,
att Hervors skepnad blott var lånad.

2225 Han bär ej skuld på domens dag.

2230 Men kvinnan, Hervor, det är jag!

2235 Jag är rädd.

2240 Jag är rädd för straffdom och nöd.

2245 Jag vacklar i oro. Min ande går vilse,
famlar i mörker.

2250 Ej skrämmer mig andar och gastar,
ej lågande gravar...

2255 ...ej snärjande ringeld i glödande lavar,
ej vargarnas ylande modet förlamar.

2260 Jag är redan död, ty mitt liv är förött.

2265 När Vidar, min Vidar,
av svärdet förblött...

2270 ...skulle då jag leva?

2275 Men gränslöst jag räds för brotten!

2280 Jag hör dem högt mot mig skria!

2285 Var är min Fylgia?
Är hon ej tillstädes att föra min talan?

2290 Kan hon mig ej fria?

2295 Att pinas i evighets evighet,
i eviga tiders oändlighet...

2300 ...är det väl möjligt, åh, rättvisa gudar?

2305 Gudar vare pris!

2310 En stråle av hopp ni sänder...

2315 ...i ristade diktarorden.

2320 När Ragnarök slukat den svekfulla jorden...

2325 ...och hämmat tidflodens lopp...

2330 ...och avgrundens makt i grund är krossad...

2335 ...då, på den outrannsakliges bud...

2340 ...föds på nytt, i långt skönare skrud...

2345 ...vår jord, ifrån onskan och nöden förlossad.

2350 Då stiger den vite, skuldlöse Gud...

2355 ...ned till de fördömda.

2360 Med barmhärtig hand han leder dem fram...

2365 ...genom världarnas brand...

2370 ...hem till sitt salighets land.

2375 Pris vare dig, du vite Balder!

2380 Pris vare normans siande galder.

2385 Nu fruktar min själ ej kommande öden.

2390 Nu är jag beredd till döden!

2395

2400